

כאייל תערוג

פרשת שבוע לעילוי נשמת אייל מבוגר מויטו הי"ד

בס"ד

פרשת ויקהל

בפרשת ויקהל, משה רבנו מקבץ את בני ישראל ומורה להם להקים את המשכן, מקום בו יוכל העם להרגיש את נוכחות ה' באופן מוחשי וממוקד. אך מה שייחודי בפרשה זו הוא לא רק הציווי לבניית המשכן עצמו, אלא הדגש על השותפות הגדולה שצמחה בעקבות אותו צו אלוקי. כל אחד ואחת מישראל הוזמן לתרום – לא רק בכסף או בחומרי בניין, אלא גם בנכוחותיו האישיים – לבניין בית השם. כל אחד יכול היה להיות שותף ביצירת מקום קדוש, וכל תרומה, קטנה כגדולה, נחשבה לחלק בלתי נפרד מהתהליך.

בפרשה יש הזמנה נרגשת לכל בני ישראל להציע תרומות אישיות למלאכת המשכן. כל אדם נתבקש לתרום לפי יכולתו: חומרים יקרים כזהב, כסף, תכלת, ארגמן מחד, לצד כל חומר אחר שהיה נחוץ לבניית המשכן מאידך. כל תרומה הייתה משמעותית, וכל אחד היה שותף ליצירת המקום הקדוש שבו תהיה השכינה.

היופי הוא שההזמנה לתרום לא התחשבה במעמד חברתי או כלכלי. לא היה הבדל בין עשיר לעני, בין מבוגר לצעיר. כל אדם באשר הוא אדם הוזמן לקחת חלק במפעל הזה. למעשה, כל בני ישראל, ללא קשר למעמדם, היו שותפים מלאים בהקמת מקום קדוש, שתכליתו לאפשר לעם ישראל לשוב ולהרגיש את נוכחות ה' בעולם.

הדבר החשוב שצריך לזכור בעת קריאת הפרשה הוא שכל אחד מאיתנו שותף לבניית המקום הקדוש, ומכאן נובע שגם אנחנו, כל אחד בתורו, תורם לתהליך הרוחני של העם היהודי ושל העולם כולו. כל פעולה שלנו, כל מילה טובה, כל תרומה קטנה שאנחנו מעניקים, יכולה להביא לתוצאה משמעותית. בסופו של דבר, אנחנו – כולנו, בשיתוף – יוצרים מקום שבו נוכל להתחבר לכל הערכים שמנחים אותנו וליצור עולם טוב יותר.

פרשת ויקהל ואייל טויטו

כשנפניתי לכתוב על פרשת ויקהל, הקשר לאייל היה ישיר וברור. הפרשה מדברת על חיבור בין עם ישראל ובין מה שבונה את החברה והחיים המשותפים. אנחנו לומדים כיצד העם בנה את המשכן – מקום שבו כולם נתנו מהלב שלהם. כל אחד, על פי יכולתו, תרם כדי לבנות מקום שיהיה מלא במשמעות ובקדושה, מקום שבו יהיה ניתן להרגיש את נוכחות אלוהים ולחוות את חווית הקהילה.

אייל היה קצין בצבא, אבל מעבר לתפקידו הצבאי, הוא היה אדם עם לב רחב, אדם שהיה מחובר למשפחתו, לחבריו, לקהילה ולעם. תמיד חייך, תמיד היה שם בשביל כל אחד. אייל ידע לתת מעצמו למען אחרים, בדיוק כמו שבני ישראל בנו את המשכן – כל אחד תרם משהו קטן אך חשוב, כל אחד מהם היה חלק מהשלם.

אייל, בדיוק כמו אותם אנשים שתיארנו בפרשה, היה שותף לבנייה של החברה שלנו. "בניית המשכן" של אייל התאפיינה ובאה לידי ביטוי בבניית קשרים אנושיים – חיבור, נתינה, אהבה ורעות. אייל תרם את כל מה שהיה לו: את כוחו, את טוב ליבו,

כאייל תערוג

פרשת שבוע לעילוי נשמת אייל מבורך מויטא הי"ד

את המוטיבציה שלו לעזור ולהיות שם עבור אחרים, ולבסוף – גם את חייו היפים והצעירים.

אייל בחייו תרם את חלקו בבניית מקום קדוש ומיוחד מתוך רצון ואמונה ובזכותו הבניין של כולנו יהיה בעזרת ה' שלם ויפה יותר.

תודה לך אייל שעשית עבור כולנו את ההבדל.

שבת שלום

מיכל דרשביץ